

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 904/2014

z dnia 20 sierpnia 2014 r.

nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz glutamianu monosodowego pochodzącego z Indonezji

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7,

po konsultacji z państwami członkowskimi,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA

1.1. Wszczęcie postępowania

- (1) W dniu 29 listopada 2013 r. Komisja Europejska („Komisja”) wszczęła dochodzenie antydumpingowe w odniesieniu do przywozu do Unii glutamianu monosodowego pochodzącego z Indonezji („państwo, którego dotyczy postępowanie”). Komisja opublikowała zawiadomienie o wszczęciu postępowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽²⁾ („zawiadomienie o wszczęciu postępowania”).
- (2) W tym samym dniu, w drodze zawiadomienia opublikowanego w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, Komisja ogłosiła wszczęcie przeglądu wygaśnięcia, zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 („rozporządzenie podstawowe”), ostatecznych środków antydumpingowych mających zastosowanie do przywozu glutamianu monosodowego pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej („Chiny”) ⁽³⁾.
- (3) Komisja wszczęła dochodzenie w związku ze skargą złożoną w dniu 16 października 2013 r. przez Ajinomoto Foods Europe SAS („skarżący”), jedyne go producenta glutamianu monosodowego na obszarze Unii, reprezentującego zatem 100 % unijnej produkcji glutamianu monosodowego ogółem. Skarga zawierała dowody *prima facie* wskazujące na dumping i wynikającą z niego istotną szkodę, które uznano za wystarczające uzasadnienie wszczęcia dochodzenia.

1.2. Zainteresowane strony

- (4) W zawiadomieniu o wszczęciu Komisja wezwała wszystkie zainteresowane strony do zgłoszenia chęci udziału w dochodzeniu. Ponadto Komisja oficjalnie zawiadomiła skarżącego, znanych producentów eksportujących oraz władze indonezyjskie, znanych importerów, dostawców, użytkowników i zainteresowane przedsiębiorstwa handlowe o wszczęciu dochodzenia oraz wezwała je do udziału.

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51.

⁽²⁾ Zawiadomienie o wszczęciu postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu glutamianu monosodowego pochodzącego z Indonezji, Dz.U. C 349 z 29.11.2013, s. 5.

⁽³⁾ Dz.U. C 349 z 29.11.2013, s. 14.

- (5) Zainteresowane strony otrzymały możliwość wyrażenia opinii na temat wszczęcia dochodzenia oraz zwrócenia się o przesłuchanie przed Komisją lub przed rzecznikiem praw stron z ramienia Dyrekcji Generalnej („DG”) ds. Handlu.
- (6) Zainteresowanym stronom umożliwiono także przedstawienie opinii na piśmie oraz złożenie wniosku o przesłuchanie w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu. Wszystkie zainteresowane strony, które wystąpiły z wnioskiem o przesłuchanie oraz wykazały szczególne powody, dla których powinny zostać wysłuchane, uzyskały taką możliwość.

a) *Kontrola wrywkowa*

- (7) Ze względu na dużą liczbę producentów eksportujących w państwie, którego dotyczy postępowanie, oraz importerów niepowiązanych uczestniczących w dochodzeniu oraz w celu zakończenia dochodzenia w terminie określonym prawem Komisja powiadomiła w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania, że podjęła decyzję o ograniczeniu postępowania do uzasadnionej liczby producentów eksportujących i importerów niepowiązanych objętych dochodzeniem poprzez dobór próby zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego (proces ten zwany jest także „kontrolą wrywkową”).

1) *Kontrola wrywkowa niepowiązanych importerów*

- (8) W celu podjęcia decyzji o konieczności przeprowadzenia kontroli wrywkowej i dokonania wyboru ewentualnej próby Komisja zwróciła się do wszystkich niepowiązanych importerów, aby się zgłosili i udzielili informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania.
- (9) Czternastu niepowiązanych importerów dostarczyło wymagane informacje i wyraziło zgodę na włączenie ich do próby. Zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia podstawowego Komisja wybrała próbę złożoną z trzech importerów, kierując się najwyższą wielkością przywozu do Unii, a także ich położeniem geograficznym w Unii. Zgodnie z art. 17 ust. 2 rozporządzenia podstawowego zasięgnięto opinii wszystkich znanych importerów w kwestii doboru próby. Żaden z nich nie zgłosił uwag.
- (10) Następnie tylko jedno z trzech przedsiębiorstw wybranych do próby podjęło współpracę i przekazało wypełniony kwestionariusz.

2) *Kontrola wrywkowa producentów eksportujących z Indonezji*

- (11) W celu podjęcia decyzji o konieczności przeprowadzenia kontroli wrywkowej i dokonania wyboru ewentualnej próby Komisja zwróciła się do wszystkich producentów eksportujących w Indonezji, aby zgłosili się do Komisji i udzielili informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania.
- (12) Czterech producentów eksportujących z państwa, którego dotyczy postępowanie, przedstawiło wymagane informacje i wyraziło zgodę na włączenie ich do próby. Ze względu na niewielką liczbę producentów eksportujących Komisja postanowiła, że kontrola wrywkowa nie jest konieczna.

b) *Odpowiedzi na kwestionariusz i współpraca*

- (13) Komisja wysłała kwestionariusze do jedyne w Unii producenta, czterech producentów eksportujących wybranych do kontroli wrywkowej, trzech niepowiązanych importerów wybranych do kontroli wrywkowej oraz trzynastu trzech zidentyfikowanych użytkowników w Unii.
- (14) Odpowiedzi na kwestionariusz otrzymano od jedyne w Unii producenta, jednego z trzech niepowiązanych importerów wybranych do próby, jednego przedsiębiorstwa handlowego, trzech spośród czterech znanych producentów eksportujących i pięciu użytkowników.
- (15) W toku dochodzenia ustalono, że niewspółpracujący producent eksportujący był powiązany z innym producentem eksportującym, również wybranym do próby, który podjął współpracę i udzielił odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.
- (16) Współpracujący producent eksportujący wspomniany w motywie 15 twierdził, że nie powinien być uznany za podmiot powiązany z niewspółpracującym producentem eksportującym, ponieważ podmioty te nie wywierały wzajemnego wpływu na podejmowane przez siebie decyzje. Współpracujący producent eksportujący stwierdził ponadto, że nie może zmusić producenta niewspółpracującego do odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. W toku dochodzenia stwierdzono, że oba przedsiębiorstwa należały do tych samych akcjonariuszy. Zostały zatem uznane za powiązane w rozumieniu art. 143 ust. 1 lit. d) rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 ⁽¹⁾ dotyczącego wykonania Wspólnotowego kodeksu celnego („kodeks celny”).

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. L 253 z 11.10.1993, s. 1).

- (17) Trzeci współpracujący producent eksportujący stwierdził, że w Indonezji prowadzi działalność jeszcze jeden producent produktu objętego postępowaniem, który jest częścią grupy wspomnianej w motywie 16, ale który się nie zgłosił. Mimo że taki producent rzeczywiście istnieje, w toku dochodzenia nie znaleziono potwierdzenia w danych Eurostatu ani innych dostępnych źródłach, że producent ten prowadził wywóz do Unii w badanym okresie. Nie zwrócono się więc do tego przedsiębiorstwa o zgłoszenie się ani o udzielenie informacji wymaganych w kwestionariuszu przeznaczonym dla producentów eksportujących. Ponadto zgodnie z motywem 48 w odniesieniu do wszystkich niewspółpracujących producentów w państwie, którego dotyczy postępowanie, określono stawkę cła rezydualnego. Cło rezydualne wynika z art. 18 rozporządzenia podstawowego i ma zastosowanie do „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”.

c) *Wizyty weryfikacyjne*

- (18) Komisja zgromadziła i zweryfikowała wszelkie informacje uznane za niezbędne do celów wstępnego określenia dumpingu, wynikającej z niego szkody oraz interesu Unii.
- (19) Wizyty weryfikacyjne przeprowadzone na mocy art. 16 rozporządzenia podstawowego zostały przeprowadzone w siedzibach następujących przedsiębiorstw:

Producenci unijni

— Ajinomoto Foods Europe SAS, Mesnil-Saint-Nicaise, Francja

Importerzy

— Falken Trade, Olsztyn, Polska

Użytkownicy

— AkzoNobel, Amersfoort, Niderlandy

— Unilever, Rotterdam, Niderlandy

Producenci eksportujący z Indonezji

— PT. Miwon Indonesia, Dżakarta, Indonezja

— PT. Cheil Jedang Indonesia, Dżakarta, Indonezja

Powiązani importerzy w Unii

— CJ Europe GmbH, Schwalbach, Niemcy

— Daesang Europe B.V. Amstelveen, Niderlandy

Powiązane przedsiębiorstwo handlowe w Hongkongu

— CJ China Limited, Hongkong

1.3. Okres objęty dochodzeniem i okres badany

- (20) Dochodzenie dotyczące dumpingu i powstałej szkody objęło okres od dnia 1 października 2012 r. do dnia 30 września 2013 r. („okres objęty dochodzeniem”). Analiza tendencji mających znaczenie dla oceny szkody objęła okres od dnia 1 kwietnia 2010 r. do końca okresu objętego dochodzeniem („okres badany”) ⁽¹⁾.

2. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

2.1. Produkt objęty postępowaniem

- (21) Produkt objęty postępowaniem to glutaminian monosodowy („MSG”) pochodzący z Indonezji, objęty obecnie kodem CN ex 2922 42 00 („produkt objęty postępowaniem”). MSG to dodatek do żywności, stosowany głównie jako substancja wzmacniająca smak i zapach zup, wywarów, dań rybnych i mięsnych, mieszanek przypraw i potraw gotowych do spożycia. Produkowany jest w postaci białych, bezzapachowych kryształków o niejednakowej wielkości. Stosowany jest także w przemyśle chemicznym do zastosowań innych niż spożywcze, np. w detergentach.

⁽¹⁾ Zbiegł on się z latami obrotowymi — trwającymi od kwietnia do marca — jedyne unijne producenta (RO2010/2011, RO2011/2012, RO2012/2013, okres objęty dochodzeniem).

- (22) Produkowany jest głównie przez fermentację różnych źródeł cukru (skrobia kukurydziana, skrobia z tapioki, syrop z cukru, melasa z trzciny cukrowej i melasa z buraka cukrowego).

2.2. Produkt podobny

- (23) W ramach dochodzenia wykazano, że produkt objęty postępowaniem, produkt wytwarzany i sprzedawany na rynku krajowym w Indonezji, a także produkt wytwarzany i sprzedawany w Unii przez przemysł unijny mają podobne podstawowe właściwości fizyczne, chemiczne i techniczne i podobne zastosowania.
- (24) Jedna zainteresowana strona stwierdziła, że MSG produkowany w Indonezji znacząco się różni pod względem jakości od MSG produkowanego w Unii. Stwierdziła też, że ze względu na tę różnicę jakości MSG produkowany i sprzedawany przez przemysł unijny na unijnym rynku oraz MSG przywożony z Indonezji nie są zamienne i dlatego nie powinny być traktowane jako podobne. Argument ten nie został jednak uzasadniony i był sprzeczny z ustaleniami z dochodzenia, które nie wykazało różnicy w jakości między MSG produkowanym w Indonezji a MSG produkowanym w Unii. Kilku użytkowników kupowało bowiem MSG pochodzący z przemysłu unijnego i z Indonezji i wykorzystywało go do tych samych lub podobnych zastosowań. Argument ten został zatem odrzucony.
- (25) Na podstawie powyższego produkt objęty postępowaniem, produkt wytwarzany i sprzedawany na rynku wewnętrznym w Indonezji oraz produkt wytwarzany i sprzedawany w Unii przez przemysł unijny są zatem traktowane na tym etapie jako produkty podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

3. DUMPING

3.1. Wartość normalna

- (26) Komisja najpierw przeanalizowała, czy łączna wartość sprzedaży krajowej w przypadku każdego współpracującego producenta eksportującego jest reprezentatywna zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Sprzedaż krajową uznaje się za reprezentatywną, jeśli łączna wielkość sprzedaży krajowej produktu podobnego niezależnym klientom na rynku krajowym na jednego producenta eksportującego stanowi co najmniej 5 % łącznej wielkości sprzedaży eksportowej produktu objętego postępowaniem do Unii w okresie objętym dochodzeniem. Na tej podstawie łączna sprzedaż produktu podobnego na rynku krajowym dokonana przez każdego współpracującego producenta eksportującego była reprezentatywna.
- (27) Następnie Komisja określiła te rodzaje produktu sprzedawane na rynku krajowym, które były identyczne lub porównywalne z rodzajami produktów sprzedawanymi na wywóz do Unii.
- (28) W dalszej kolejności Komisja przeanalizowała, czy krajowa sprzedaż dokonywana przez każdego współpracującego producenta eksportującego na rynku krajowym w przypadku każdego rodzaju produktu, który jest identyczny lub porównywalny z rodzajem produktu sprzedawanym na wywóz do Unii, była reprezentatywna zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Sprzedaż krajowa danego rodzaju produktu jest reprezentatywna, jeżeli całkowita wielkość sprzedaży krajowej tego rodzaju produktu niezależnym klientom w okresie objętym dochodzeniem stanowi co najmniej 5 % całkowitej sprzedaży eksportowej identycznego lub porównywalnego rodzaju produktu do Unii. Komisja ustaliła, że sprzedaż dokonywana przez współpracujących producentów eksportujących do Indonezji odbywała się w reprezentatywnych ilościach na rynku indonezyjskim w porównaniu z produktem objętym postępowaniem wywozonym do Unii przez tych samych producentów eksportujących.
- (29) Następnie Komisja zbadała, czy sprzedaż krajowa w odniesieniu do każdego producenta eksportującego może być uznana za prowadzoną w zwykłym obrocie handlowym zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. Badanie to przeprowadzono poprzez ustalenie odsetka sprzedaży z zyskiem niezależnym klientom na rynku krajowym w okresie objętym dochodzeniem w przypadku każdego rodzaju produktu.

- (30) Wartość normalna opiera się na rzeczywistej cenie krajowej każdego rodzaju produktu niezależnie od tego, czy sprzedaż ta jest dokonywana z zyskiem, jeżeli:
- 1) wielkość sprzedaży danego rodzaju produktu, sprzedawanego po cenie sprzedaży netto równej lub wyższej od obliczonych kosztów produkcji, stanowiła ponad 80 % łącznej wielkości sprzedaży tego rodzaju produktu; oraz
 - 2) średnia ważona cena sprzedaży tego rodzaju produktu jest równa lub wyższa od jednostkowych kosztów produkcji.
- (31) W tym przypadku sprzedaż krajowa dokonywana przez wszystkich producentów eksportujących przynosiła zysk, a średnia ważona cena sprzedaży była wyższa niż koszt produkcji wszystkich rodzajów produktu. W związku z tym w przypadku wszystkich współpracujących producentów eksportujących wartość normalna była obliczana jako średnia ważona cen całej sprzedaży krajowej w okresie objętym dochodzeniem.

3.2. Cena eksportowa

- (32) Współpracujący producenci eksportujący prowadzili wywóz do Unii albo bezpośrednio na rzecz niezależnych klientów, albo przez powiązane przedsiębiorstwa mające siedzibę w Unii lub poza jej obszarem.
- (33) W przypadku gdy producenci eksportujący wywozili produkt objęty postępowaniem bezpośrednio na rzecz niezależnych klientów w Unii, cena eksportowa została ustalona na podstawie cen eksportowych zapłaconych lub należnych, zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego.
- (34) W przypadku gdy producenci eksportujący wywozili produkt objęty postępowaniem do Unii za pośrednictwem przedsiębiorstw powiązanych, cena eksportowa została ustalona na podstawie ceny, za którą przywieziony produkt został po raz pierwszy odsprzedany niezależnym klientom w Unii, zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego. W tym przypadku dokonano korekty o skumulowany zysk (zob. motyw 35) oraz wszystkie zgłoszone koszty pomiędzy przywozem a odsprzedażą, w tym koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne.
- (35) Nie można było wykorzystać w tym celu marży zysku zrealizowanej przez powiązane przedsiębiorstwa, ponieważ uznano ją za niepewną. Jeden niepowiązany importer podjął współpracę, ale jego zysk objęty był klauzulą poufności i nie mógł zostać ujawniony pozostałym osobom trzecim. Z braku innych informacji do ustalenia ceny eksportowej wykorzystano zatem marżę zysku w wysokości 5 %. Taka wysokość marży została uznana za rozsądną, ponieważ wykorzystano ją także w poprzednim postępowaniu dotyczącym innego produktu chemicznego wytwarzanego przez podobny przemysł⁽¹⁾.
- (36) Dwóch współpracujących producentów eksportujących stwierdziło, że ceny eksportowe naliczane ich pierwszym klientom powiązanym są ustalane według warunków rynkowych i że w celu określenia ceny eksportowej należy się oprzeć na cenie sprzedaży, jaką nalicza producent eksportujący w Indonezji pierwszemu klientowi powiązanemu, a nie na konstruowanej cenie eksportowej. Stwierdzili, że poziom cen sprzedaży naliczanych przez nich pierwszym powiązanym klientom jest taki sam jak poziom cen naliczanych niepowiązanym klientom w Unii.
- (37) W toku dochodzenia stwierdzono, że pomimo podobnego poziomu cen poziom cen transferowych stosowanych pomiędzy powiązаныmi przedsiębiorstwami nie pozwalał powiązanym importerom na osiągnięcie uzasadnionego zysku w Unii. Nie można też wykluczyć, że pewne koszty powstawały w kontaktach między powiązаныmi przedsiębiorstwami oraz że dochodziło do wzajemnej kompensacji za pośrednictwem innych produktów. Na tej podstawie stwierdzono, że wewnętrzne ceny transferowe nie odzwierciedlały rzeczywistej wartości rynkowej produktu objętego postępowaniem w porównaniu ze sprzedażą niezależnym klientom.
- (38) Na tej podstawie nie można więc uznać, że cena transferowa naliczana między powiązаныmi przedsiębiorstwami została ustalona według warunków rynkowych, a zatem odnośne stwierdzenia zostały odrzucone. Ceny eksportowe ustalane przez obu producentów eksportujących za pośrednictwem powiązanych stron były zatem skonstruowane zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego zgodnie z opisem zawartym w motywach 34 i 35.

3.3. Porównanie

- (39) Komisja porównała wartość normalną i cenę eksportową współpracujących producentów eksportujących na podstawie ceny *ex-works*.

⁽¹⁾ Dz.U. L 97 z 12.4.2007, s. 6.

- (40) Aby zapewnić rzetelne porównanie między wartością normalną a ceną eksportową, wzięto pod uwagę, w formie dostosowań, różnice wpływające na ceny i porównywalność cen zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego.
- (41) Dokonano korekt w celu uwzględnienia opłat przywozowych, rabatów, kosztów transportu, ubezpieczenia, przeładunku, załadunku i kosztów dodatkowych, opakowania, kredytu, prowizji i opłat bankowych we wszystkich przypadkach, w których wykazano, że wpływają one na porównywalność cen.
- (42) Jeden producent eksportujący wywoził MSG za pośrednictwem powiązanego przedsiębiorstwa handlowego mającego siedzibę poza Unią, które następnie sprzedawało produkt powiązanemu importerowi w Unii, który z kolei sprzedawał go niepowiązanym klientom w Unii. W przypadku tej sprzedaży, zgodnie z art. 2 ust. 10 lit. i) rozporządzenia podstawowego, dokonano korekty o marżę naliczaną przez przedsiębiorstwo handlowe poza Unią.
- (43) Jeden producent eksportujący zwrócił się o dokonanie korekty wartości normalnej o wysokość ulg i kosztów promocji zgodnie z art. 2 ust. 10 lit. k) rozporządzenia podstawowego. W toku dochodzenia ustalono jednak, że koszty te nie były bezpośrednio powiązane z pojedynczymi transakcjami sprzedaży krajowej, a zatem nie można było wykazać, że miały one wpływ na porównywalność cen. Argument ten został zatem odrzucony.
- (44) Dwóch producentów eksportujących zwróciło się o korektę wartości normalnej o wysokość kosztów frachtu zgodnie z art. 2 ust. 10 lit. e) rozporządzenia podstawowego. Koszty frachtu krajowego zostały obliczone z uwzględnieniem poniesionych kosztów transportu towarów z fabryki do składu. Koszty te uznano jednak za koszty logistyki wewnętrznej, które nie kwalifikują się do ujęcia jako odpis od wartości normalnej zgodnie z art. 2 ust. 10 lit. e) rozporządzenia podstawowego.
- (45) Jedna zainteresowana strona stwierdziła, że MSG sprzedawany w Unii jako dodatek do żywności musi spełniać określone wymogi co do czystości ($\geq 99\%$), określone dyrektywą Komisji 2008/84/WE⁽¹⁾. Zainteresowana strona stwierdziła, że choć MSG wywożony do Unii powinien spełniać te wymogi, nie obowiązują one w odniesieniu do produktu sprzedawanego na rynku krajowym w Indonezji. Uzasadniona może być zatem korekta wartości normalnej o różnice pod względem właściwości fizycznych i chemicznych zgodnie z art. 2 ust. 10 lit. a) rozporządzenia podstawowego.
- (46) Zainteresowana strona objęta postępowaniem nie dołączyła jednak argumentów ilościowych, gdyż nie przedstawiła żadnego uzasadnionego oszacowania wartości rynkowej takiej rzekomej różnicy, wymaganego w art. 2 ust. 10 lit. a) rozporządzenia podstawowego. Ponadto, w ramach porównania, Komisja mogła uwzględnić ewentualne różnice pod względem czystości w definicji rodzajów produktu. Porównano zatem rodzaje produktu o tym samym lub podobnym stopniu czystości spośród tych, które wywożono na rynek unijny, oraz tych, które były sprzedawane w Indonezji. W konsekwencji nie dopuszczono żadnej korekty i argument ten musiał zostać odrzucony.

3.4. Margines dumpingu

- (47) W przypadku dwóch współpracujących przedsiębiorstw eksportujących Komisja porównała średnią ważoną wartość normalną każdego rodzaju produktu podobnego ze średnią ważoną ceną eksportową odpowiedniego typu produktu objętego postępowaniem, zgodnie z art. 2 ust. 11 i 12 rozporządzenia podstawowego.
- (48) W odniesieniu do wszystkich innych producentów eksportujących z Indonezji Komisja określiła margines dumpingu na podstawie dostępnych faktów zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego. Należy zauważyć, że jeden znany producent eksportujący celowo nie współpracował w ramach dochodzenia, o czym była mowa powyżej w motywie 15. Dlatego też uznano poziom współpracy za niski. Zgodnie z art. 18 ust. 6 Komisja postanowiła oprzeć rezydualny margines dumpingu na poziomie najwyższego marginesu dumpingu związanego z reprezentatywną wielkością wywozu jednego w pełni współpracującego i sprawdzonego producenta eksportującego, uwzględniając również, według średniej ważonej, margines dumpingu ustalony dla współpracującego producenta eksportującego, który był powiązany z niewspółpracującym producentem eksportującym.

⁽¹⁾ Dyrektywa Komisji 2008/84/WE z dnia 27 sierpnia 2008 r. ustanawiająca szczególne kryteria czystości dla dodatków do środków spożywczych innych niż barwniki i substancje słodzące (Dz.U. L 253 z 20.9.2008, s. 1).

- (49) Na tej podstawie tymczasowe marginesy dumpingu, wyrażone jako wartość procentowa ceny kosztu, ubezpieczenia i frachtu („CIF”) na granicy Unii przed ocleniem, są następujące:

Przedsiębiorstwo	Tymczasowy margines dumpingu (%)
PT. Cheil Jedang Indonesia	7,0
PT. Miwon Indonesia	13,3
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	28,4

4. SZKODA

4.1. Definicja przemysłu unijnego i produkcji unijnej

- (50) Produkt podobny był wytwarzany w okresie objętym dochodzeniem przez jednego unijnego producenta. Reprezentuje on „przemysł unijny” w rozumieniu art. 4 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.
- (51) Ponieważ przemysł unijny składa się z tylko jednego producenta, wszystkie dane liczbowe odnoszące się do jego danych poufnych musiały być zindeksowane lub podane w formie zakresu dla zachowania ich poufności.

4.2. Konsumpcja w Unii

- (52) Komisja określiła konsumpcję w Unii, sumując sprzedaż przemysłu unijnego na unijnym rynku oraz przywóz z Indonezji i innych państw trzecich na podstawie danych Eurostatu i odpowiedzi zawartych w kwestionariuszu.
- (53) Stwierdzono, że współpracujący producent unijny powinien zostać wyłączony z przemysłu unijnego, ponieważ jest powiązany z niewspółpracującym producentem eksportującym w Indonezji, oraz że dochodzenie należy zakończyć. W tym przypadku nie ma jednak potrzeby wyłączenia współpracującego producenta unijnego z przemysłu unijnego pomimo jego powiązania z niewspółpracującym producentem eksportującym w Indonezji, ponieważ jedyny producent unijny w pełni współpracował z Komisją w trakcie dochodzenia i był objęty pełną weryfikacją. Ponadto brak współpracy ze strony indonezyjskiego producenta eksportującego nie miał wpływu na wiarygodność danych pozyskanych od unijnego producenta. Powyższy argument należy zatem odrzucić.
- (54) Konsumpcja unijna kształtowała się następująco:

Tabela 1

Konsumpcja MSG w Unii (w tonach)

	RO2010/2011	RO2011/2012	RO2012/2013	Okres objęty dochodzeniem
Wskaźnik (RO2010/RO2011 = 100)	100	87	93	98

Źródło: Eurostat i odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (55) Konsumpcja w Unii spadła między RO2010/2011 a RO2011/2012, a następnie nieznacznie znów wzrosła w RO2012/2013 oraz w okresie objętym dochodzeniem. Ogółem konsumpcja zmniejszyła się o 2 % w badanym okresie. Spadek konsumpcji w okresie między RO2010/2011 a RO2011/2012 wynika głównie ze zmniejszenia sprzedaży przemysłu unijnego na rynku UE spowodowanego zmniejszeniem produkcji w tym samym okresie (zob. motyw 68). Przywóz utrzymał się na tym samym poziomie w obu latach. Wzrost konsumpcji w RO2012/2013 wynika niemal wyłącznie ze wzrostu przywozu, ponieważ sprzedaż przemysłu unijnego pozostała zasadniczo na tym samym poziomie. Co więcej, w okresie objętym dochodzeniem znacząco wzrosła wielkość przywozu, zwłaszcza z Indonezji (zob. motyw 57), mimo że sprzedaż przemysłu unijnego ponownie spadła.

4.3. Przywóz z państwa, którego dotyczy postępowanie

4.3.1. Wielkość i udział w rynku przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie

- (56) Komisja określiła wielkość przywozu na podstawie danych Eurostatu i odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. Udział przywozu w rynku został ustalony na podstawie konsumpcji unijnej określonej w motywie 52.
- (57) Przywóz do Unii z państwa, którego dotyczy postępowanie, kształtował się następująco:

Tabela 2

Wielkość przywozu (w tonach)

	RO2010/2011	RO2011/2012	RO2012/2013	Okres objęty dochodzeniem
Wielkość przywozu z Indonezji (w tonach)	8 638	9 478	18 317	24 385
Wskaźnik	100	110	212	282
Udział w rynku Wskaźnik	100	126	227	287

Źródło: Eurostat i odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (58) Wielkość przywozu z Indonezji wzrosła niemal trzykrotnie w badanym okresie. Wzrastała ona stale i znacząco (o 182 %) z 8 638 ton w RO2010/2011 do 24 385 ton w okresie objętym dochodzeniem.
- (59) Odnośny udział w rynku wzrósł niemal trzykrotnie w badanym okresie. Pomimo ogólnego spadku konsumpcji (- 2 %) wzrósł on o 187 %.

4.3.2. Ceny produktów przywożonych z państwa, którego dotyczy postępowanie, oraz podcięcie cenowe

- (60) Komisja określiła ceny importowe na podstawie danych Eurostatu i odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.
- (61) Średnia cena przywozu do Unii z Indonezji kształtowała się następująco:

Tabela 3

Ceny importowe (EUR/t)

	RO2010/2011	RO2011/2012	RO2012/2013	Okres objęty dochodzeniem
Indonezja	1 266	1 279	1 226	1 162
Wskaźnik	100	101	97	92

Źródło: Eurostat i odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (62) Średnia cena importowa MSG z Indonezji nieznacznie wzrosła między RO2010/2011 a RO2011/2012, następnie obniżyła się w RO2012/2013, a potem spadła jeszcze bardziej w okresie objętym dochodzeniem. Średnie ceny importowe MSG z Indonezji zmniejszyły się ogółem o 6 % w badanym okresie.

- (63) Komisja określiła podcięcie cenowe w okresie objętym dochodzeniem przez porównanie:
- średnich ważonych cen sprzedaży poszczególnych rodzajów produktu naliczanych przez przemysł unijny niepowiązanym klientom na rynku unijnym, skorygowanych do poziomu cen *ex-works*, oraz
 - odnośnych średnich cen ważonych przywozu poszczególnych rodzajów produktu, dokonywanego przez współpracujących indonezyjskich producentów na rzecz pierwszego niezależnego klienta na unijnym rynku, ustalonych na podstawie CIF z odnośnymi korektami uwzględniającymi cła i koszty ponoszone po przywozie.
- (64) Zgodnie z motywem 46 jeden producent eksportujący stwierdził, że MSG sprzedawany w Unii jako dodatek do żywności musi spełniać pewne wymogi dotyczące czystości wynikające z przepisów Unii. Ten sam producent eksportujący stwierdził, że tego rodzaju wymogi nie dotyczyły produktów importowanych z Indonezji i wykorzystywanych w sektorze niespożywczym oraz że z tego powodu konieczna może być korekta w celu uwzględnienia właściwości chemicznych lub fizycznych w porównaniu z produktem sprzedawanym na rynku unijnym. Producent eksportujący, o którym mowa, nie przedstawił jednak argumentów ilościowych. Ponadto, w ramach porównania, Komisja mogła uwzględnić ewentualne różnice pod względem czystości w definicji rodzajów produktu. Porównano zatem rodzaje produktu o tym samym lub podobnym stopniu czystości spośród tych, które wywożono na rynek unijny, oraz tych sprzedawanych przez przemysł unijny na unijnym rynku. W konsekwencji nie dopuszczono żadnej korekty i argument ten został odrzucony.
- (65) Jedna zainteresowana strona stwierdziła, że przy obliczeniu podjęcia cenowego w przypadku przywozu z Indonezji należy wziąć pod uwagę wpływ wahań kursu waluty. Prawdopodobny skutek przywozu po cenach dumpingowych na ceny naliczane przez przemysł unijny jest ustalany przede wszystkim przez określenie między innymi podjęcia cenowego. W analizowanej sprawie porównano dumpingowe ceny eksportowe oraz ceny sprzedaży naliczane przez przemysł unijny. Ceny eksportowe wykorzystane do obliczenia szkody zostały jednak przeliczone na EUR w celu uzyskania porównywalnej podstawy. W związku z tym stosowanie kursów wymiany walut w przedmiotowej sprawie zapewnia ustalenie różnicy cenowej na porównywalnej podstawie. W związku z powyższym argument ten został odrzucony.
- (66) Porównania cen dokonano według poszczególnych rodzajów produktu w odniesieniu do transakcji na tym samym poziomie handlu, z zastosowaniem odpowiednich korekt w razie potrzeby. Wynik porównania wyrażono jako odsetek obrotów przemysłu unijnego w okresie objętym dochodzeniem. Pokazywał on średni ważony margines podjęcia od 0 % do 5 % w przywozie z Indonezji na rynek unijny.

4.4. Sytuacja gospodarcza przemysłu unijnego

4.4.1. Uwagi ogólne

- (67) Zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, badanie wpływu przywozu towarów po cenach dumpingowych na przemysł unijny zawierało ocenę wszystkich wskaźników gospodarczych, które wywierają wpływ na przemysł unijny w badanym okresie.

4.4.2. Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

- (68) Całkowita produkcja unijna, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 4

Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

	RO2010/2011	RO2011/2012	RO2012/2013	Okres objęty dochodzeniem
Wielkość produkcji Wskaźnik	100	95	107	91

	RO2010/2011	RO2011/2012	RO2012/2013	Okres objęty dochodzeniem
Wskaźnik wykorzystania mocy produkcyjnych	100	100	100	100
Wykorzystanie mocy produkcyjnych Wskaźnik	100	95	107	91

Źródło: odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (69) Poziom produkcji wahał się w badanym okresie. Początkowo spadł w okresie od RO2010/2011 do RO2011/2012, a następnie wzrósł w okresie od RO2011/2012 do RO2012/2013, a w okresie objętym dochodzeniem osiągnął najniższy poziom. Dochodzenie wykazało, że wahania były spowodowane przede wszystkim przestojami z powodu konserwacji przeprowadzanej przez przemysł unijny co 15 miesięcy oraz złymi warunkami pogodowymi w czasie zimy 2010/2011, które spowodowały przerwę w dostawie jednego z głównych surowców (amoniaku). W okresie objętym dochodzeniem przestój z powodu konserwacji został wydłużony w celu zmniejszenia dużych zapasów. Ogółem w okresie badanym wielkość produkcji zmniejszyła się o 9 %.
- (70) Moce produkcyjne były zasadniczo stabilne w badanym okresie.
- (71) Wskutek zmniejszenia wielkości produkcji i stabilnej zdolności produkcyjnej wykorzystanie mocy produkcyjnych rozwijało się zgodnie z wielkością produkcji, tzn. najpierw spadło w RO2011/2012, następnie wzrosło w RO2012/13 i znów spadło w okresie objętym dochodzeniem. Ogółem wykorzystanie mocy produkcyjnych spadło o 9 % w badanym okresie, zgodnie ze spadkiem wielkości produkcji.

4.4.3. Wielkość sprzedaży i udział w rynku

- (72) Wielkość sprzedaży i udział w rynku przemysłu unijnego kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 5

Wielkość przywozu i udział w rynku

	RO2010/2011	RO2011/2012	RO2012/2013	Okres objęty dochodzeniem
Wielkość sprzedaży na rynku unijnym Wskaźnik	100	84	85	83
Udział w rynku Wskaźnik	100	96	91	85

Źródło: Eurostat i odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (73) Wielkość sprzedaży MSG dokonywanej przez przemysł unijny w badanym okresie spadła o 17 %. Wielkość sprzedaży obniżyła się najwyraźniej od RO2010/2011 do RO2011/2012, natomiast w kolejnych latach była stosunkowo stabilna. Spadek wielkości sprzedaży wraz z towarzyszącym mu spadkiem konsumpcji i wzrostem przywozu z Indonezji doprowadził do zmniejszenia udziału w rynku przemysłu unijnego o około 15 % w badanym okresie. Udział w rynku przemysłu unijnego zmniejszył się o 4 % między RO2010/2011 a RO2011/2012, co zbiegło się ze zwiększeniem udziału w rynku przywozu z Indonezji w tym samym okresie. Między RO2012/2013 a okresem objętym dochodzeniem udział w rynku przemysłu unijnego w dalszym ciągu stale się zmniejszał, natomiast wielkość przywozu z Indonezji i jego udział w rynku znacząco wzrosły.

4.4.4. Wzrost

- (74) Konsumpcja unijna obniżyła się o 2 % w badanym okresie, natomiast wielkość sprzedaży przemysłu unijnego spadła o 17 %, co przełożyło się na spadek udziału w rynku o 15 %.

4.4.5. Zatrudnienie i wydajność

- (75) Zatrudnienie i wydajność w badanym okresie kształtowały się następująco:

Tabela 6

Zatrudnienie i wydajność

	RO2010/2011	RO2011/2012	RO2012/2013	Okres objęty dochodzeniem
Liczba pracowników Wskaźnik	100	103	107	108
Wydajność (jednostka/pracownik) Wskaźnik	100	92	100	85

Źródło: odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (76) Zatrudnienie w przemyśle unijnym stale rosło, łącznie o 8 % w badanym okresie. Wzrost ten wynika przede wszystkim z włączenia dawnego przedsiębiorstwa powiązanego w 2011 r. oraz rozbudowy działu konserwacji w ramach przemysłu unijnego.
- (77) Wydajność spadła w wyniku wzrostu zatrudnienia połączonego ze spadkiem produkcji pokazanych w tabeli 4 w motywie 68.

4.4.6. Wielkość marginesu dumpingu i poprawa sytuacji po wcześniejszym dumpingu

- (78) Wszystkie marginesy dumpingu znacznie przekraczają poziom *de minimis*. Uwzględniając wielkość i ceny przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie, wpływ wielkości rzeczywistego marginesu dumpingu na przemysł unijny jest znaczny.
- (79) Przemysł unijny znajdował się wciąż na etapie równoważenia skutków wcześniejszego szkodliwego dumpingu ze strony przywozu tego samego produktu pochodzącego z Chin. Środki te są obecnie przedmiotem prowadzonego równocześnie dochodzenia przeglądowego zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, wspomnianego w motywie 2.

4.4.7. Ceny i czynniki oddziałujące na ceny

- (80) Średnie ceny naliczane przez przemysł unijny w sprzedaży klientom niepowiązanym w Unii w badanym okresie kształtowały się następująco:

Tabela 7

Średnia cena sprzedaży

	RO2010/2011	RO2011/2012	RO2012/2013	Okres objęty dochodzeniem
Średnia jednostkowa cena sprzedaży na rynku unijnym (EUR/t) Wskaźnik	100	107	101	97
Jednostkowy koszt produkcji (EUR/t) Wskaźnik	100	120	124	130

Źródło: odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (81) Średnia jednostkowa cena naliczana przez przemysł unijny w sprzedaży klientom niepowiązanym w Unii spadła o 3 % w badanym okresie. Początkowo wzrosła o 7 % między RO2010/2011 a RO2011/2012, a następnie konsekwentnie obniżała się aż do okresu objętego dochodzeniem. Wzrost cen między RO2010/2011 a RO2011/2012 można uznać za skutek wzrostu kosztów w tym samym okresie, choć wzrost kosztów był wyraźniejszy niż wzrost cen. Równocześnie przywóz z Indonezji wzrósł i zaczął wywierać znaczną presję cenową na przemysł unijny. W efekcie ceny naliczane przez przemysł unijny spadły o 6 % w okresie od RO2011/2012 do RO2012/2013 i o kolejne 4 % między RO2012/2013 a okresem objętym dochodzeniem.
- (82) Jednostkowy koszt produkcji wzrósł w badanym okresie o 30 %. W RO2011/2012 rozpoczął się stały wzrost, który wynikał przede wszystkim ze wzrostu kosztu surowców i kosztu pracy. Jak wspomniano powyżej, tego wzrostu kosztów nie można było pokryć odpowiednim wzrostem cen ze względu na presję cenową ze strony przywozu z Indonezji prowadzonego po cenach dumpingowych.

4.4.8. Koszty pracy

- (83) Średni koszt pracy przemysłu unijnego w badanym okresie kształtował się następująco:

Tabela 8

Średni koszt pracy na pracownika

	RO2010/2011	RO2011/2012	RO2012/2013	Okres objęty dochodzeniem
Średni koszt pracy na pracownika (EUR) Wskaźnik	100	117	125	124

Źródło: odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (84) Średni koszt pracy na pracownika wzrósł o 24 %. Można to wyjaśnić przede wszystkim rosnącym wysiłkiem ze strony przemysłu unijnego, aby poprawić wydajność swoich pracowników w celu optymalizacji procesu produkcji.

4.4.9. Zapasy

- (85) Poziom zapasów producenta unijnego w badanym okresie kształtował się następująco:

Tabela 9

Zapasy

	RO2010/2011	RO2011/2012	RO2012/2013	Okres objęty dochodzeniem
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego Wskaźnik	100	82	164	143
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego jako wartość procentowa produkcji Wskaźnik	100	86	153	156

Źródło: odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (86) Ogółem w badanym okresie stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego wzrósł o 43 %. W okresie od RO2010/2011 do RO2011/2012 stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego zmniejszył się w związku ze zmniejszeniem wielkości produkcji oraz wzrostem wielkości sprzedaży eksportowej. W okresie od RO2011/2012 do RO2012/2013 stan zapasów wzrósł ze względu na zwiększenie produkcji przy niemal ustabilizowanej sprzedaży ze strony przemysłu unijnego na unijnym rynku. Od RO2012/2013 do okresu objętego dochodzeniem stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego ponownie się zmniejszył, przede wszystkim wskutek decyzji o zmniejszeniu produkcji w celu obniżenia wysokiego stanu zapasów.

- (87) Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego jako odsetek produkcji zmniejszył się w okresie od RO2010/2011 do RO2011/2012, ale niemal dwukrotnie wzrósł między RO2011/2012 a RO2012/2013. Następnie wzrósł jeszcze bardziej w okresie od RO2012/2013 do okresu objętego dochodzeniem. Ogółem wzrósł on w badanym okresie o 56 %. Wzrost zaobserwowany w RO2012/2013 i w okresie objętym dochodzeniem należy rozpatrywać w świetle rosnącej wielkości przywozu towarów po cenach dumpingowych z Indonezji, podczas gdy w tym samym okresie unijna sprzedaż utrzymała się na niemal stałym poziomie.

4.4.10. Rentowność, przepływy pieniężne, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału

- (88) Rentowność, przepływy pieniężne, inwestycje oraz zwrot z inwestycji producenta unijnego kształtowały się w badanym okresie następująco:

Tabela 10

Rentowność, przepływy pieniężne, inwestycje i zwrot z inwestycji

	RO2010/2011	RO2011/2012	RO2012/2013	Okres objęty dochodzeniem
Rentowność sprzedaży klientom niepowiązanym w Unii (% obrotu ze sprzedaży) Wskaźnik	100	30	- 31	- 80
Przepływy pieniężne (w EUR) Wskaźnik	100	39	- 48	- 19
Inwestycje (w EUR) Wskaźnik	100	182	143	197
Zwrot z inwestycji Wskaźnik	100	14	- 61	- 110

Źródło: odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (89) Komisja określiła rentowność przemysłu unijnego, wyrażając zysk netto przed opodatkowaniem ze sprzedaży produktu podobnego klientom niepowiązanym w Unii jako odsetek obrotów w ramach tej sprzedaży. W RO2010/2011 i RO2011/2012 rentowność znacząco spadła, choć utrzymała się na dodatnim poziomie. Od RO2012/2013 rentowność spadła do wartości ujemnych. W okresie objętym dochodzeniem obniżyła się jeszcze bardziej. Ogółem w okresie badanym rentowność spadła o 180 %. Zmiana ta wynikała przede wszystkim z presji cenowej ze strony przywozu z Indonezji do Unii, który był prowadzony po cenach dumpingowych i nie pozwalał przemysłowi unijnemu na ustalanie cen zgodnie ze wzrostem kosztów.
- (90) Przepływy pieniężne netto to zdolność przemysłu unijnego do samofinansowania swojej działalności. W przepływach pieniężnych netto widoczna była ta sama tendencja, co w przypadku rentowności, czyli stały spadek w badanym okresie i wartości ujemne począwszy od RO2012/2013. Tendencja ta była szczególnie widoczna w okresie objętym dochodzeniem. Ogółem w badanym okresie przepływy pieniężne netto zmniejszyły się o 119 %.
- (91) Inwestycje wzrosły w badanym okresie o 97 %. Były to przede wszystkim inwestycje niezbędne ze względów konserwacyjnych i służące spełnieniu określonych prawem wymogów bezpieczeństwa. Mimo że przed okresem badanym przemysł unijny wciąż odrabiał straty spowodowane dumpingiem ze strony chińskich producentów eksportujących, na początku tego okresu jego sytuacja zaczęła się poprawiać i do RO2011/2012 zaczął przynosić zyski. W tej sytuacji przeprowadzono szereg inwestycji, których nie można było dłużej odkładać, co tłumaczy znaczny wzrost inwestycji w RO2011/2012 i w kolejnych latach.
- (92) Zwrot z inwestycji to procentowy stosunek zysku do wartości księgowej netto inwestycji. Podobnie jak w przypadku pozostałych wskaźników finansowych zwrot z inwestycji w przypadku produkcji i sprzedaży produktu podobnego był ujemny od RO2012/2013, odzwierciedlając ujemny trend pod względem rentowności. Ogółem w badanym okresie zwrot z inwestycji zmniejszył się o 210 %.

- (93) Spadająca rentowność i zmniejszające się przepływy pieniężne odbiły się też niekorzystnie na zdolności przedsiębiorstwa do pozyskiwania kapitału.

4.4.11. Wnioski dotyczące szkody

- (94) Tendencja ujemna była widoczna niemal we wszystkich głównych wskaźnikach szkody. Wielkość produkcji i wykorzystanie mocy produkcyjnych zmniejszyły się bowiem o około 9 % w badanym okresie, natomiast wielkość sprzedaży — o 17 %. W ramach prób przeciwdziałania stratom pod względem wielkości sprzedaży i udziałów w rynku średnie ceny naliczane przez przemysł unijny spadły o 3 % w badanym okresie, natomiast koszty produkcji wzrosły w tym samym czasie o 30 %. W efekcie rentowność, która na początku badanego okresu osiągała wartości dodatnie, spadła do poziomu ujemnego w RO2012/2013 i obniżała się przez cały okres objęty dochodzeniem. Podobne ujemne tendencje dały się zaobserwować, jeśli chodzi o przepływy pieniężne netto, a także zwrot z inwestycji.
- (95) Zatrudnienie wzrosło w badanym okresie o 8 %. Wzrost ten wynika przede wszystkim z włączenia dawnego przedsiębiorstwa powiązanego w 2011 r. oraz rozbudowy działu konserwacji. Jeśli chodzi o inwestycje, również odnotowano trend dodatni. Były one powiązane głównie ze środkami zapobiegawczymi i wymogami bezpieczeństwa, a nie ze zwiększeniem mocy produkcyjnych. Opisane wyżej trendy dodatnie nie eliminują zatem istnienia szkody.
- (96) W związku z powyższym Komisja stwierdziła na tym etapie, że przemysł unijny poniósł istotną szkodę w rozumieniu art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

5. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

- (97) Zgodnie z art. 3 ust. 6 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy przywóz po cenach dumpingowych z państwa, którego dotyczy postępowanie, spowodował istotną szkodę dla przemysłu unijnego. Zgodnie z art. 3 ust. 7 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała także, czy inne znane czynniki mogły w tym samym czasie również spowodować szkodę dla przemysłu unijnego. Komisja dopilnowała, aby wszelkie szkody spowodowane przez inne czynniki niż przywóz po cenach dumpingowych z państwa, którego dotyczy postępowanie, nie były łączone z tym przywozem. Czynniki te są następujące:
- wpływ przywozu z Chin;
 - przywóz z innych państw trzecich;
 - zmiany w konsumpcji unijnej;
 - wyniki eksportowe przemysłu unijnego;
 - niedostateczna wydajność przemysłu unijnego;
 - kryzys finansowy;
 - inwestycje i unijne wymogi prawne dotyczące bezpieczeństwa;
 - koszty surowców i inne koszty.

5.1. Wpływ przywozu towarów po cenach dumpingowych

- (98) Aby ustalić istnienie związku przyczynowego między przywozem po cenach dumpingowych MSG pochodzącego z Indonezji a szkodą poniesioną przez przemysł unijny, Komisja przeanalizowała wielkość i ceny badanego przywozu, a także stopień, w jakim przyczynił się on do istotnej szkody poniesionej przez przemysł unijny.
- (99) W toku dochodzenia wykazano, że w badanym okresie wielkość taniego przywozu po cenach dumpingowych z Indonezji wzrosła o 182 %, co doprowadziło do wzrostu jego udziału w rynku w tym samym okresie o około 187 %. W tym samym czasie przemysł unijny odnotował spadek wielkości sprzedaży o 17 % oraz zmniejszenie udziału w rynku o 15 %. Doprowadziło to także do zmniejszenia udziału w rynku przywozu z innych państw trzecich ogółem o 71 %.

- (100) Równocześnie ceny przywozu z Indonezji spadły o 8 %. Unijny rynek stał się obszarem presji cenowej ze strony przywozu z Indonezji, w związku z czym przemysł unijny nie mógł podnieść cen stosownie do wzrostu kosztów; przeciwnie — był zmuszony do obniżenia cen w badanym okresie. Doprowadziło to do znacznego spadku rentowności, który począwszy od RO2012/2013, przekształcił się w straty, najwyraźniej widoczne w okresie objętym dochodzeniem.
- (101) W związku z powyższym Komisja stwierdziła na tym etapie, że pogarszający się stan przemysłu unijnego zbiegł się w czasie ze znacznym zwiększeniem przywozu po cenach dumpingowych z Indonezji oraz że przywóz ten w sposób decydujący przyczynił się do istotnej szkody poniesionej przez przemysł unijny.

5.2. Wpływ pozostałych czynników

5.2.1. Wpływ przywozu z Chin

- (102) Przywóz z Chin jest obecnie objęty cłami antydumpingowymi. W badanym okresie wielkość przywozu zwiększyła się o 65 %, przy towarzyszącym temu zwiększeniu wzrostowi udziału w rynku o 68 %. Zarówno wielkość przywozu, jak i jego udział w rynku w badanym okresie pozostały jednak niewielkie. Ceny naliczane przez Chiny znacznie spadły — o 20 % w badanym okresie. Uwzględniając obowiązujące cła antydumpingowe, nie wywołało to podcięcia cenowego w przypadku przemysłu unijnego.
- (103) W tej sytuacji nie można uznać, że przywóz z Chin przyczynił się do istotnej szkody poniesionej przez przemysł unijny w okresie objętym dochodzeniem.

Tabela 11

Przywóz z Chin

Państwo		RO2010/ 2011	RO2011/ 2012	RO2012/ 2013	Okres objęty dochodze- niem
Chiny	Wielkość (w tonach)	1 518	758	1 923	2 509
	Wskaźnik	100	50	127	165
	Wskaźnik udziału w rynku	100	57	136	168
	Średnia cena (EUR/t) (*)	1 234	1 199	1 143	992
	Wskaźnik	100	97	93	80

Źródło: Eurostat i odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

(*) Średnie ceny nie obejmują obowiązujących cel antydumpingowych.

5.2.2. Przywóz z innych państw trzecich

- (104) Wielkość przywozu z pozostałych państw trzecich w badanym okresie kształtowała się następująco:

Tabela 12

Przywóz z innych państw trzecich

Państwo		RO2010/ 2011	RO2011/ 2012	RO2012/ 2013	Okres objęty dochodze- niem
Brazylia	Wielkość (w tonach)	2 321	969	1 070	889
	Wskaźnik	100	42	46	38
	Wskaźnik udziału w rynku	100	48	49	39

Państwo		RO2010/ 2011	RO2011/ 2012	RO2012/ 2013	Okres objęty dochodze- niem
	Średnia cena (EUR/t)	1 218	1 306	1 402	1 365
	Wskaźnik	100	107	115	112
Korea Południowa	Wielkość (w tonach)	1 248	2 157	923	802
	Wskaźnik	100	173	74	64
	Wskaźnik udziału w rynku	100	198	79	65
	Średnia cena (EUR/t)	1 231	1 296	1 293	1 277
	Wskaźnik	100	105	105	104
Wietnam	Wielkość (w tonach)	5 707	6 042	1 820	769
	Wskaźnik	100	106	32	13
	Wskaźnik udziału w rynku	100	121	34	14
	Średnia cena (EUR/t)	1 284	1 291	1 361	1 318
	Wskaźnik	100	101	106	103
Pozostałe państwa trzecie	Wielkość (w tonach)	993	681	478	434
	Wskaźnik	100	69	48	44
	Wskaźnik udziału w rynku	100	79	52	45
	Średnia cena (EUR/t)	1 594	1 718	2 044	2 001
	Wskaźnik	100	108	128	126
Pozostałe państwa trzecie ogółem	Wielkość (w tonach)	10 268	9 848	4 291	2 894
	Wskaźnik	100	96	42	28
	Wskaźnik udziału w rynku	100	110	45	29
	Średnia cena (EUR/t)	1 293	1 323	1 433	1 424
	Wskaźnik	100	102	111	110

Źródło: Eurostat i odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (105) Wielkość przywozu z pozostałych państw trzecich ogółem zmniejszyła się z 10 268 ton w RO2010/2011 do 2 894 ton w okresie objętym dochodzeniem, czyli o 72 % w badanym okresie. Odnosny udział w rynku zmalał w tym samym okresie o 71 %. W okresie objętym dochodzeniem udział w rynku przywozu z pozostałych państw trzecich wynosił tylko około jedną czwartą jego poziomu w RO2010/2011. Ogółem w badanym okresie ceny przywozu z pozostałych państw trzecich wzrosły o 10 %.

- (106) Jedna zainteresowana strona twierdziła, że przywóz ogółem, w tym z Indonezji, pozostał stabilny w badanym okresie.
- (107) Argument ten stał w sprzeczności z dostępnymi danymi statystycznymi wykorzystanymi w toku dochodzenia, jak wynika z tabeli 13. Przywóz do Unii ogółem wzrósł bowiem w badanym okresie o 46 %. Argument ten został zatem odrzucony.

Tabela 13

Przywóz ogółem

		RO2010/ 2011	RO2011/ 2012	RO2012/ 2013	Okres objęty dochodze- niem
Przywóz ogółem	Wielkość (w tonach)	20 424	20 084	24 531	29 788
	Wskaźnik	100	98	120	146

Źródło: Eurostat i odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (108) Uwzględniając powyższe fakty, stwierdzono tymczasowo, że przywóz z innych państw trzecich nie narusza związku przyczynowego między wpływem przywozu po cenach dumpingowych z Indonezji a istotną szkodą poniesioną przez przemysł unijny.

5.2.3. Zmiany w konsumpcji unijnej

- (109) Konsumpcja unijna zmniejszyła się tylko nieznacznie (o 2 %) w badanym okresie, a zatem nie tłumaczy to spadku wielkości sprzedaży przemysłu unijnego o 17 % i zmniejszenia jego udziału w rynku o 15 %. Wstępnie stwierdzono zatem, że zmiany w konsumpcji nie przyczyniły się do istotnej szkody poniesionej przez przemysł unijny.

5.2.4. Wyniki eksportowe przemysłu unijnego

- (110) Wielkość wywozu przemysłu unijnego w badanym okresie kształtowała się następująco:

Tabela 14

Wyniki wywozu przemysłu unijnego

	RO2010/2011	RO2011/2012	RO2012/2013	Okres objęty dochodzeniem
Wskaźnik wielkości wywozu	100	249	234	222
Wskaźnik średniej ceny jednostkowej	100	107	101	95

Źródło: odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (111) Wielkość wywozu prowadzonego przez przemysł unijny zwiększyła się w RO2011/2012, a następnie nieznacznie malała w kolejnych latach aż do okresu objętego dochodzeniem. W badanym okresie wzrosła niemal dwukrotnie. W tym samym czasie ceny wywozu nieznacznie spadły (o 5 %). Wzrost sprzedaży eksportowej pozwolił częściowo zrekomensować stratę pod względem wielkości sprzedaży i udziału w rynku w Unii. Gdyby bowiem,

w warunkach silnej presji cenowej ze strony przywozu po cenach dumpingowych, sprzedaż eksportowa nie wzrosła, utrata korzyści skali oraz wpływ na jednostkowy koszt produkcji przemysłu unijnego byłyby jeszcze większe. Wyniki eksportowe przemysłu unijnego nie mogły zatem niekorzystnie wpłynąć na sytuację związaną ze szkodą.

- (112) Niektóre zainteresowane strony twierdziły, że spadek sprzedaży przemysłu unijnego na unijnym rynku jest konsekwencją sprzedaży eksportowej MSG do nowo zakupionego i powiązanego zakładu przetwórstwa żywności w Turcji. Argument ten nie znalazł potwierdzenia. Ponadto dochodzenie wykazało, że przemysł unijny nabył zakład przetwórstwa żywności dopiero po okresie objętym dochodzeniem. Transakcja ta nie mogła mieć wpływu na sytuację przemysłu unijnego w okresie objętym dochodzeniem. Na tej podstawie stwierdzono, że sprzedaż przemysłu unijnego kierowana do przedsiębiorstwa powiązanego w Turcji nie naruszyła związku przyczynowego.

5.2.5. Domniemana niedostateczna wydajność przemysłu unijnego

- (113) Jedna zainteresowana strona twierdziła, że istotna szkoda poniesiona przez przemysł unijny była spowodowana niedostateczną wydajnością procesu produkcji stosowanego przez unijny przemysł. Strona ta nie podała jednak żadnego przykładu niedostatecznej wydajności, a jej argument nie został w żaden sposób uzasadniony. W toku dochodzenia nie stwierdzono także ewentualnej niedostatecznej wydajności po stronie przemysłu unijnego. Argument ten został zatem odrzucony. Na tej podstawie stwierdzono, że domniemana niedostateczna wydajność przemysłu unijnego nie naruszyła związku przyczynowego.

5.2.6. Kryzys finansowy

- (114) Jedna ze stron twierdziła, że przyczyną istotnej szkody poniesionej przez przemysł unijny jest kryzys finansowy. Sytuacja na unijnym rynku handlu MSG nie była jednak niestabilna, a światowy kryzys finansowy wpłynął na nią tylko nieznacznie. Gdyby tak nie było i gdyby straty przemysłu unijnego istotnie spowodowane były światowym kryzysem finansowym, powinni je też odnotować wszyscy pozostali konkurenci na rynku MSG. Wydaje się natomiast, że indonezyjscy producenci MSG zdołali zwiększyć wielkość sprzedaży tego towaru na unijnym rynku, pomimo światowego kryzysu finansowego. Nie ma zatem powodu, aby zakładać, że przemysł unijny mógł bardziej ucierpieć z powodu kryzysu niż jego azjatyccy konkurenci. W związku z powyższym argument ten należy odrzucić. Na tej podstawie stwierdzono, że wpływ kryzysu finansowego nie naruszył związku przyczynowego.

5.2.7. Inwestycje i unijne wymogi prawne dotyczące bezpieczeństwa

- (115) Jedna zainteresowana strona twierdziła, że szkoda poniesiona przez przemysł unijny była spowodowana znacznymi inwestycjami niezbędnymi do zapewnienia zgodności z obowiązującymi w Unii przepisami dotyczącymi bezpieczeństwa.
- (116) Dochodzenie wykazało jednak, że inwestycje związane z unijnymi wymogami dotyczącymi bezpieczeństwa były niewielkie w porównaniu z innymi inwestycjami przeprowadzonymi w badanym okresie. Znaczną część inwestycji przeprowadzonych przez przemysł unijny stanowiły inwestycje profilaktyczno-konserwacyjne. Istotny wzrost inwestycji nastąpił między RO2010/2011 a RO2011/2012. Wzrost ten wynika z faktu, że przemysł unijny, wciąż odrabiający straty spowodowane w przeszłości przez przywóz z Chin po cenach dumpingowych, musiał odłożyć inwestycje w celach profilaktyczno-konserwacyjnych do czasu poprawy ujemnych wyników. Z chwilą gdy cła nałożone na przywóz z Chin zaczęły przynosić zamierzony skutek na rynku, przemysł unijny ponownie odnotował zyski i mógł powrócić do normalnego poziomu inwestycji. W późniejszych okresach inwestycje pozostały na podobnym poziomie i nadal służyły głównie celom konserwacyjnym. Nie dokonano żadnych inwestycji w celu zwiększenia mocy produkcyjnych, które pozostały niezmienione w badanym okresie. Na tej podstawie stwierdzono, że inwestycje przemysłu unijnego nie naruszyły związku przyczynowego.

5.2.8. Koszty surowców i inne koszty

- (117) Kilka zainteresowanych stron twierdziło, że szkoda poniesiona przez przemysł unijny była spowodowana znacznym wzrostem cen głównych surowców, a konkretnie cukru przemysłowego, amoniaku, sody kaustycznej i kwasu siarkowego.

Cukier przemysłowy

- (118) Cukier przemysłowy jest jednym z głównych czynników wpływających na łączne koszty produkcji przemysłu unijnego. Jak opisano w motywie 81, jednostkowy koszt produkcji przemysłu unijnego faktycznie wzrósł w badanym okresie, i obejmuje to także koszt cukru przemysłowego. Z publicznie dostępnych danych

statystycznych ⁽¹⁾ wynika, że średnia cena cukru przemysłowego w Unii, choć nieznacznie wzrosła między RO2010/2011 a połową 2012 r., utrzymała się poniżej ceny na rynku światowym. Następnie zarówno cena cukru przemysłowego w Unii, jak i cena cukru przemysłowego na rynku światowym spadły i ustabilizowały się na podobnym poziomie. Argument, zgodnie z którym wzrost cen cukru miałby być przyczyną szkody, jest zatem niezasadny i należy go odrzucić.

Chemikalia

- (119) Ponoszony przez przemysł unijny koszt amoniaku, sody kaustycznej i kwasu siarkowego wzrósł w badanym okresie, w ślad za wzrostem międzynarodowych cen tych produktów. Wzrost ten nie ograniczał się zatem wyłącznie do przemysłu unijnego, ale dotknął także podmioty gospodarcze w państwach trzecich. Z tego powodu nie można uznać, że wzrost cen amoniaku, sody kaustycznej i kwasu siarkowego był wystarczająco istotny, aby mógł być przyczyną istotnej szkody poniesionej przez przemysł unijny.

Inne

- (120) Kolejna zainteresowana strona twierdziła, że szkodę poniesioną przez przemysł unijny wywołały wyższe koszty energii, wyższe koszty pracy oraz wyższe koszty opakowań. Mimo że w wyniku dochodzenia stwierdzono, że te składniki kosztów faktycznie wzrosły w badanym okresie (zob. motywy 81 i 83), Komisja ustaliła też, że przemysł unijny nie był w stanie odzwierciedlić, nawet częściowo, tego wzrostu kosztów w cenie sprzedaży ze względu na presję cenową ze strony przywozu z Indonezji. Nie można zatem uznać, że wzrost kosztów spowodowany tymi czynnikami był wystarczająco istotny, aby mógł spowodować istotną szkodę poniesioną przez przemysł unijny.

5.3. Wnioski w sprawie związku przyczynowego

- (121) Powyższa analiza pokazuje znaczny wzrost wielkości i udziału w rynku przywozu po cenach dumpingowych z Indonezji między RO2010/2011 a okresem objętym dochodzeniem oraz spadek cen importowych w badanym okresie.
- (122) Ten wzrost udziału w rynku taniego przywozu z Indonezji zbiegł się w czasie ze znacznym zmniejszeniem udziału w rynku unijnego przemysłu i spowodował — wraz z presją na spadek cen — znaczne straty po stronie przemysłu unijnego.
- (123) Z drugiej strony, analiza innych czynników, które mogły spowodować szkodę dla przemysłu unijnego, ujawniła, że żaden z nich nie mógł mieć znacznego niekorzystnego wpływu.
- (124) Uwzględniając powyższe, Komisja stwierdziła na tym etapie, że istotna szkoda dla przemysłu unijnego została spowodowana przez przywóz po cenach dumpingowych z państwa, którego dotyczy postępowanie, a inne czynniki nie przerwały związku przyczynowego.
- (125) Komisja odróżniła i oddzieliła wpływ wszystkich znanych czynników na sytuację przemysłu unijnego od szkodliwych skutków przywozu po cenach dumpingowych. Przywóz z Chin i innych państw trzecich, zmiany w konsumpcji, wyniki eksportowe przemysłu unijnego, jego domniemana niedostateczna wydajność, kryzys finansowy, inwestycje i unijne wymogi prawne dotyczące bezpieczeństwa oraz koszt surowców i inne koszty miały ograniczony wpływ na pogorszenie się sytuacji przemysłu unijnego.

6. INTERES UNII

6.1. Uwaga wstępna

- (126) Zgodnie z art. 21 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy można jasno stwierdzić, że wprowadzenie środków w tym przypadku wyraźnie nie leży w interesie Unii, mimo iż stwierdzono wystąpienie wyrządzającego szkodę dumpingu. Analizę interesu Unii oparto na ocenie wszystkich różnorodnych interesów, których dotyczy sprawa, w tym interesu przemysłu unijnego, interesu przedsiębiorstw handlowych, importerów, użytkowników i dostawców surowców.

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/agriculture/sugar/presentations/price-reporting_en.pdf

6.2. Interes przemysłu unijnego

- (127) W wyniku dochodzenia ustalono, że przemysł unijny poniósł istotną szkodę spowodowaną przez przywóz z Indonezji po cenach dumpingowych. Tendencja ujemna była widoczna niemal we wszystkich wskaźnikach szkody, a szczególne pogorszenie w badanym okresie odnotowano pod względem wielkości produkcji, wielkości sprzedaży, udziału w rynku i rentowności. Tendencję spadkową odnotowano także w przypadku innych wskaźników związanych z wynikami finansowymi, takich jak przepływy środków pieniężnych i zwrot z inwestycji. W tym samym okresie zwiększył się stan zapasów.
- (128) Oczekuje się, że po wprowadzeniu środków ceny importowe wzrosną, a zmniejszy się obecna presja cenowa wywierana na przemysł unijny przez przywóz po cenach dumpingowych. Przemysł unijny powinien zatem być w stanie podnieść ceny, tak aby uwzględnić w nich wzrost kosztów i stopniowo dojść do poziomu zapewniającego rentowność. Będzie to miało także korzystny wpływ na wielkość produkcji i sprzedaży. Jeżeli nie zostaną wprowadzone żadne środki, bardzo prawdopodobne jest dalsze pogorszenie się sytuacji przemysłu unijnego. Bardzo prawdopodobny jest również dalszy spadek wielkości sprzedaży i udziału w rynku, ponieważ utrzymywać się będzie presja cenowa ze strony przywozu po cenach dumpingowych, a przemysł unijny będzie zmuszony ustalić ceny w taki sposób, aby dorównać niskiemu poziomowi cen w Unii. W takim wypadku przemysł unijny będzie nadal przynosił znaczne straty. Nie można wykluczyć, że ze względu na zmniejszenie wielkości sprzedaży i produkcji oraz wysokie straty przemysł unijny będzie zmuszony zakończyć działalność w perspektywie średnio-terminowej, co spowoduje utratę miejsc pracy w Unii. Unia uzależniłaby się w ten sposób od przywozu z państw trzecich.
- (129) Na tym etapie stwierdzono zatem, że nałożenie ceł antidumpingowych leżałoby w interesie przemysłu unijnego.

6.3. Interes importerów/przedsiębiorstw handlowych

- (130) Po opublikowaniu zawiadomienia o wszczęciu postępowania zgłosiło się czternaście przedsiębiorstw. Do próby wybrano trzech niepowiązanych importerów, którym wysłano kwestionariusz i z których tylko jeden udzielił odpowiedzi na zawarte w nim pytania. Przedsiębiorstwo to zostało poddane kontroli na miejscu.
- (131) Przywóz MSG z Indonezji stanowił mniej niż 15 % obrotów tego importera. Komisja uznała, że choć wprowadzenie ceł może wpłynąć niekorzystnie na działalność związaną z MSG, przedsiębiorstwo to będzie nadal przynosić zyski.
- (132) Jedno przedsiębiorstwo handlowe w Unii zajmujące się odsprzedażą MSG na rynku unijnym i poza nim zgłosiło się w trakcie dochodzenia. Przedsiębiorstwo to nabywało MSG głównie od przemysłu unijnego, ale też od importerów MSG z Indonezji i innych państw trzecich. Działalność tego przedsiębiorstwa związana z MSG była marginalna w porównaniu z ogółem działalności. W związku z powyższym uznaje się, że ewentualny wpływ środków antidumpingowych na sytuację tego przedsiębiorstwa będzie nieznaczny.

6.4. Interes użytkowników

- (133) Użytkownicy prowadzą działalność głównie w sektorze żywienia, wykorzystując MSG do produkcji mieszanek przypraw, zup i potraw gotowych do spożycia. MSG jest też wykorzystywany do określonych zastosowań w sektorze niespożywczym, na przykład do produkcji detergentów.
- (134) Zgłosiły się trzydzieści trzy przedsiębiorstwa i wszystkie otrzymały kwestionariusz. Pięć przedsiębiorstw współpracowało w trakcie dochodzenia przez udzielenie odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. Cztery z nich prowadziły działalność w sektorze żywienia, a jedno w sektorze niespożywczym. Dwa ze współpracujących przedsiębiorstw, jedno działające w sektorze żywienia i drugie produkujące detergenty, zostały poddane kontroli na miejscu.

Sektor żywienia

- (135) W wyniku dochodzenia wykazano, że koszt MSG stanowił średnio około 5 % łącznego kosztu produktów zawierających MSG wytwarzanych przez współpracujące przedsiębiorstwa, które przekazały niezbędne dane.

- (136) Dwa spośród współpracujących przedsiębiorstw nabywały MSG głównie od przemysłu unijnego, a z Indonezji nie sprowadzały go wcale lub w niewielkich ilościach. W przypadku dwóch z tych przedsiębiorstw działalność dotycząca produktów, które zawierają MSG, stanowiła około jednej trzeciej ich działalności ogółem. W okresie objętym dochodzeniem przedsiębiorstwa te uznano za rentowne. W świetle powyższych ustaleń prawdopodobne jest, że proponowane środki przeciwko Indonezji będą miały ograniczony wpływ na te przedsiębiorstwa.
- (137) Dwa pozostałe przedsiębiorstwa nabywały większe ilości MSG z Indonezji, ale ich działalność z tym związana była stosunkowo mało znacząca w porównaniu z ogółem ich działalności. Ponadto z udzielonych informacji wynika, że oba przedsiębiorstwa były rentowne w okresie objętym dochodzeniem. Jakikolwiek środki dotyczące MSG z Indonezji najprawdopodobniej nie będą zatem miały znacznego wpływu na te przedsiębiorstwa.

Sektor niespożywczy

- (138) Jedno ze współpracujących przedsiębiorstw wykorzystywało MSG do produkcji detergentów. Koszt MSG stanowił między 15 % a 20 % kosztów wytworzenia tych produktów. W okresie objętym dochodzeniem przedsiębiorstwo to nabywało MSG głównie od przemysłu unijnego, ale przywoziło go też z Indonezji i — w mniejszym zakresie — z Korei. Część jego działalności dotycząca produktów zawierających MSG była niewielka w porównaniu z ogółem działalności, która ponadto przynosiła w okresie objętym dochodzeniem dodatnią marżę zysku na poziomie 5 %–10 %.
- (139) W związku z tym, choć nie można wykluczyć, że wprowadzenie środków przeciwko Indonezji odbije się niekorzystnie na tym przedsiębiorstwie, dostępność innych źródeł dostaw i rentowność działalności prowadzonej z wykorzystaniem MSG wskazywałyby na to, że ewentualny wpływ wprowadzonych środków na to przedsiębiorstwo będzie ograniczony.
- (140) Ta sama zainteresowana strona twierdziła, że biorąc pod uwagę unijne ramy prawne zabraniające wykorzystania fosforanów i innych związków fosforu (¹), MSG będzie prawdopodobnie wykorzystywany w większych ilościach w celu zastąpienia fosforanów i innych związków fosforu przy produkcji detergentów. Oczekuje się zatem, że popyt na MSG w Unii znacznie wzrośnie, a ewentualne cła antydumpingowe na przywóz MSG będą miały niekorzystny wpływ na rozwój tego nowego rynku.
- (141) Na tym etapie trudno jednak przewidzieć, w jaki sposób nowe ramy prawne wpłyną na unijny rynek oraz czy i w jakim stopniu doprowadzą one do zwiększenia produkcji detergentów opartych na MSG, a tym samym wpłyną na popyt na MSG w Unii. Zainteresowana strona nie przedstawiła też żadnych dowodów na potwierdzenie zakresu, w jakim cła antydumpingowe miałyby wyrzucić szkodliwy skutek. W tym względzie należy zauważyć, że celem cła antydumpingowego jest przywrócenie równych warunków działania na unijnym rynku. Przywóz z Indonezji powinien więc w dalszym ciągu zaopatrywać unijny rynek, ale po uczciwych cenach. W wyniku dochodzenia ujawniono też szereg alternatywnych źródeł zaopatrzenia, takich jak Brazylia, Wietnam i Korea.
- (142) W każdym przypadku, w świetle ustaleń dochodzenia, nawet gdyby popyt omawianego przedsiębiorstwa na MSG miał być w całości pokrywany przez przywóz z Indonezji rentowność przedsiębiorstwa w zakresie działalności obejmującej MSG pozostałaby dodatnia. Ten najbardziej pesymistyczny scenariusz nie uwzględnia możliwości przesunięcia, przynajmniej częściowego, ciężaru cła na konsumentów końcowych.

6.5. Interes dostawców

- (143) Czterech unijnych dostawców surowców zgłosiło się i udzieliło odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. Ich sprzedaż surowców na potrzeby przemysłu unijnego stanowiła tylko niewielką część ich łącznych obrotów. Niewprowadzenie środków nie wpłynie zatem na sytuację dostawców.

6.6. Inne argumenty

- (144) Kilka zainteresowanych stron twierdziło, że przemysł unijny zajmuje pozycję dominującą na unijnym rynku oraz że środki antydumpingowe wprowadzone w odniesieniu do przywozu z Indonezji wzmocnią jego pozycję, a to nie leży w interesie Unii.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 259/2012 z dnia 14 marca 2012 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 648/2004 w odniesieniu do stosowania fosforanów i innych związków fosforu w detergentach dla konsumentów przeznaczonych do prania i detergentach dla konsumentów przeznaczonych do automatycznych zmywarek do naczyń (Dz.U. L 94 z 30.3.2012, s. 16).

- (145) Z dochodzenia jasno wynika, że jedyny unijny producent nie był w stanie utrzymać wielkości sprzedaży w Unii, ponieważ utracił udział w rynku na rzecz przywozu z Indonezji. Przemysł unijny nie był także w stanie podnieść poziomu cen zgodnie ze wzrostem kosztu surowców z powodu presji cenowej ze strony przywozu po cenach dumpingowych z Indonezji, a w efekcie poniósł znaczne straty w okresie objętym dochodzeniem. Komisja zwróciła także uwagę na konkurencję ze strony przywozu pochodzącego z szeregu innych państw trzecich korzystających ze swobodnego dostępu do rynku unijnego. W związku z tym dowody świadczące o rzekomo dominującej pozycji przemysłu unijnego były niewystarczające i argument ten musiał zostać odrzucony.
- (146) Niektóre zainteresowane strony twierdziły też, że nie ma alternatywnego rozwiązania dla przywozu z Indonezji, ponieważ poziom cen towaru przywożonego z innych państw trzecich jest zbyt wysoki.
- (147) Należy przypomnieć, że w RO2010/2011 przywóz z innych państw trzecich miał znaczny udział w rynku. Przywóz ten również stał się ofiarą presji cenowej ze strony przywozu po cenach dumpingowych z Indonezji i stracił na jego rzecz znaczną część wielkości sprzedaży i udziału w rynku. Wprowadzenie ceł od przywozu MSG z Indonezji powinno umożliwić innym państwom trzecim, takim jak Brazylia, Korea i Wietnam, odzyskać utracony udział w rynku unijnym. Jeśli chodzi o ceny, celem środków antidumpingowych powinno być zapewnienie równych warunków działania w Unii, a tym samym dopuszczenie przywozu na rynek unijny po uczciwych cenach. W wyniku dochodzenia stwierdzono, że wprowadzenie ceł nie powinno znacząco wpłynąć na sytuację przemysłu przetwórczego. Argument braku alternatywnych źródeł dostaw został zatem odrzucony.

6.7. Wnioski dotyczące interesu Unii

- (148) Na podstawie powyższego Komisja ustaliła, że na tym etapie dochodzenia nie ma przekonujących powodów, aby stwierdzić, że wprowadzenie środków tymczasowych w odniesieniu do przywozu MSG pochodzącego z Indonezji nie leży w interesie Unii.

7. TYMCZASOWE ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

- (149) Biorąc pod uwagę sformułowane przez Komisję wnioski dotyczące dumpingu, szkody, związku przyczynowego i interesu Unii, należy wprowadzić środki tymczasowe, aby zapobiec dalszemu wyrządzeniu szkody przemysłowi unijnemu przez przywóz towarów po cenach dumpingowych.

7.1. Poziom usuwający szkodę (margines szkody)

- (150) W celu określenia poziomu środków Komisja najpierw ustaliła kwotę cła niezbędną do usunięcia szkody poniesionej przez przemysł unijny.
- (151) Szkada zostanie usunięta, gdy przemysł unijny będzie w stanie pokryć koszty produkcji oraz osiągnąć zysk przed opodatkowaniem ze sprzedaży produktu podobnego na unijnym rynku, jaki tego rodzaju przemysł może zazwyczaj osiągnąć w tym sektorze w normalnych warunkach konkurencji, tj. przy braku przywozu towarów po cenach dumpingowych. Ponieważ Komisja stwierdziła, że skutki przywozu po cenach dumpingowych zaczęły być odczuwalne dopiero w trzecim roku badanego okresu, marżę zysku określono przez odniesienie do pierwszych dwóch lat tego okresu, w warunkach braku takiego przywozu. Komisja uznała, że stosowne będzie wykorzystanie średniej ważonej marży zysku określonej w motywie 89. Marżę zysku określono w przedziale od 5 % do 15 %. Nie może ona zostać określona dokładniej ze względu na konieczność zachowania poufności. Na tej podstawie Komisja obliczyła niewyrządzającą szkody cenę produktu podobnego w odniesieniu do przemysłu unijnego, przez zsumowanie tak określonej marży zysku i kosztu produkcji ponoszonego przez przemysł unijny w okresie objętym dochodzeniem. Komisja ustaliła następnie poziom usuwający szkodę poprzez porównanie średniej ważonej ceny importowej współpracujących producentów eksportujących w Indonezji, ustalonej na potrzeby obliczeń podjęcia cenowego, ze średnią ważoną niewyrządzającą szkody ceną produktu podobnego sprzedawanego przez przemysł unijny na rynku unijnym w okresie objętym dochodzeniem. Wszelkie różnice wynikające z tego porównania zostały wyrażone w postaci odsetka średniej ważonej wartości importowej CIF. Marginesy szkody obliczone odpowiednio dla zysku na poziomie 5 % i 15 % przedstawiono w tabeli w motywie 154.

- (152) Zgodnie z motywem 64 jeden producent eksportujący twierdził, że poziom czystości MSG przywożonego do Unii oraz MSG produkowanego i sprzedawanego przez przemysł unijny na rynku w UE mogą być różne, a zatem należy dokonać niezbędnej korekty. Z powodów wymienionych w tym samym motywie taka korekta nie była uzasadniona i argument ten musiał zostać odrzucony.

7.2. Środki tymczasowe

- (153) W odniesieniu do przywozu MSG pochodzącego z Indonezji należy wprowadzić tymczasowe środki antydumpingowe zgodnie z zasadą niższego cła określoną w art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Komisja porównała margines szkody z marginesem dumpingu. Kwota ceł powinna być ustalona na poziomie marginesu dumpingu albo marginesu szkody, zależnie od tego, który z nich jest niższy.
- (154) W związku z powyższym stawki tymczasowego cła antydumpingowego, wyrażone w cenach CIF na granicy Unii, przed ocleniem, powinny być następujące:

(w %)

Państwo	Przedsiębiorstwo	Margines dumpingu	Margines szkody	Tymczasowe cło antydumpingowe
Indonezja	PT. Cheil Jedang Indonesia	7,0	[24,6–39,8]	7,0
Indonezja	PT. Miwon Indonesia	13,3	[27,9–43,6]	13,3
Indonezja	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	28,4	[31,4–47,0]	28,4

- (155) Indywidualne stawki cła antydumpingowego dla poszczególnych przedsiębiorstw określone w niniejszym rozporządzeniu zostały ustanowione na podstawie ustaleń niniejszego dochodzenia. Odzwierciedlają one zatem sytuację ustaloną podczas dochodzenia, dotyczącą tych przedsiębiorstw. Te stawki celne mają zastosowanie wyłącznie dla przywozu produktu objętego postępowaniem pochodzącego z państwa, którego dotyczy postępowanie, oraz produkowanego przez wymienione osoby prawne. Przywożony produkt objęty postępowaniem wytworzony przez jakiegokolwiek inne przedsiębiorstwo, którego nazwa i adres nie zostały wyraźnie wymienione w części normatywnej niniejszego rozporządzenia, w tym podmioty powiązane z przedsiębiorstwami wyraźnie wymienionymi, powinien podlegać stawce celnej mającej zastosowanie do „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”. Nie powinien on być objęty żadną z indywidualnych stawek cła antydumpingowego.
- (156) Przedsiębiorstwo może zwrócić się o zastosowanie indywidualnych stawek cła antydumpingowego w przypadku zmiany nazwy jego jednostki zależnej lub utworzenia nowej jednostki zajmującej się produkcją bądź sprzedażą. Wniosek w tej sprawie należy kierować do Komisji ⁽¹⁾. Wniosek powinien zawierać wszystkie istotne informacje, w tym dotyczące: zmiany działalności przedsiębiorstwa związanej z produkcją; sprzedaży krajowej i eksportowej związanej na przykład ze zmianą nazwy lub zmianą jednostek zajmujących się produkcją lub sprzedażą. Komisja będzie w razie potrzeby aktualizować wykaz przedsiębiorstw, na które nałożono indywidualne cła antydumpingowe.
- (157) W celu zminimalizowania ryzyka obchodzenia cła związanego z dużą różnicą w stawkach celnych potrzebne są szczególne środki gwarantujące stosowanie indywidualnych ceł antydumpingowych. Przedsiębiorstwa, na które nałożono indywidualne cła antydumpingowe muszą przedstawić ważną fakturę handlową organom celnym państwa członkowskiego. Faktura musi spełniać wymogi przedstawione w załączniku. Przywóz, któremu nie towarzyszy taka faktura, zostanie objęty cłem antydumpingowym obowiązującym wobec „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”.
- (158) W celu zapewnienia należytego egzekwowania ceł antydumpingowych, cło antydumpingowe dotyczące wszystkich pozostałych przedsiębiorstw będzie stosowane nie tylko w odniesieniu do niewspółpracujących producentów eksportujących w ramach bieżącego dochodzenia, ale także do producentów, którzy nie prowadzili wywozu do Unii w trakcie okresu objętego dochodzeniem.

⁽¹⁾ European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, 1049 Bruxelles/Brussel, BELGIQUE/BELGIË.

8. PRZEPISY KOŃCOWE

- (159) W interesie należytej administracji Komisja zwróci się do zainteresowanych stron z prośbą o przedłożenie pisemnych uwag lub o złożenie wniosku o przesłuchanie przed Komisją lub przed rzecznikiem praw stron z ramienia DG ds. Handlu w określonym terminie.
- (160) Ustalenia dotyczące nałożenia ceł, dokonane na potrzeby niniejszego rozporządzenia, mają charakter tymczasowy i mogą wymagać ponownego rozważenia w celu wprowadzenia wszelkich środków ostatecznych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

- Niniejszym nakłada się tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz glutaminianu monosodowego obecnie objętego kodem CN ex 2922 42 00 (kod Taric 2922 42 00 10) i pochodzącego z Indonezji.
- Stawki tymczasowego cła antydumpingowego mające zastosowanie do ceny netto na granicy Unii, przed ocleniem, są następujące dla produktu opisanego w ust. 1 i wytwarzanego przez poniższe przedsiębiorstwa:

Przedsiębiorstwo	Tymczasowe cło antydumpingowe (%)	Dodatkowy kod TARIC
PT. Cheil Jedang Indonesia	7,0	B961
PT. Miwon Indonesia	13,3	B962
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	28,4	B999

- Stosowanie indywidualnych stawek celnych ustalonych dla przedsiębiorstw wymienionych w ust. 2 będzie uwarunkowane przedstawieniem organom celnym państw członkowskich ważnej faktury handlowej, która będzie zgodna z wymogami określonymi w załączniku I. W przypadku nieprzedstawienia takiej faktury obowiązuje stawka celna mająca zastosowanie do wszystkich pozostałych przedsiębiorstw.
- Dopuszczenie do swobodnego obrotu na terenie Unii produktu, o którym mowa w ust. 1, uwarunkowane jest wpłaceniem zabezpieczenia w wysokości kwoty cła tymczasowego.
- O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

- W ciągu 25 dni od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zainteresowane strony mogą:
 - zwrócić się o ujawnienie istotnych faktów i ustaleń, na podstawie których przyjęto niniejsze rozporządzenie;
 - przekazać Komisji swoje uwagi na piśmie; oraz
 - zwrócić się o przesłuchanie przed Komisją lub przed rzecznikiem praw stron z ramienia DG ds. Handlu.
- W ciągu 25 dni od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia strony, o których mowa w art. 21 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009, mogą zgłaszać uwagi dotyczące stosowania środków tymczasowych.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 1 obowiązuje przez okres sześciu miesięcy.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 20 sierpnia 2014 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Ważna faktura handlowa, o której mowa w art. 1 ust. 3, musi zawierać oświadczenie podpisane przez pracownika podmiotu wystawiającego tę fakturę, w następującej formie:

- imię i nazwisko oraz funkcja pracownika podmiotu, który wystawił fakturę,
- Oświadczenie o następującej treści: „Ja, niżej podpisany, poświadczam, że glutaminian monosodowy w ilości (ilość), sprzedawany na wywóz do Unii Europejskiej i objęty niniejszą fakturą, został wytworzony przez (nazwa i adres przedsiębiorstwa) (dodatkowy kod TARIC) w Indonezji. Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i zgodne z prawdą”.

Data i podpis
